

เทคนิคการทำฟลอร์ไทม์เพื่อให้เด็กสนใจ จดจ่อ และสื่อสาร

รศ.พญ. กิ่งแก้ว ปาจารย์

ภาควิชาเวชศาสตร์ฟื้นฟู คณะแพทยศาสตร์ศิริราชพยาบาล

- ให้เข้าไปทำกิจกรรมเดียวกับที่เด็กกำลังทำอยู่
- ตามติดเด็กให้ได้
- เปลี่ยนสิ่งที่เด็กทำเป็นกิจกรรมที่ทำกันสองคน เปลี่ยนให้การกระทำซ้ำซากเป็นกิจกรรมที่มีความหมาย
- ช่วยให้เด็กทำอย่างที่เขาต้องการ
- พยายามวางตัวเองอยู่ตรงหน้าเด็ก
- เก็บเกี่ยวจากสิ่งที่เด็กสนใจให้ได้มากที่สุด
- เข้าไปรวม “เล่น” กับความซ้ำซาก
- ไม่ถือว่าการหนีหรือคำพูดว่า “ไม่” ของเด็กเป็นการปฏิเสธ
- แกล้งงง ทำผิดวิธี ทำอย่างที่เขาบอกให้ทำ แกล้งวางสิ่งที่เขากำลังทำ ตราบเท่าที่สิ่งนั้นช่วยให้มีปฏิสัมพันธ์ยาวนานขึ้น ๆ
- ไม่เปลี่ยนเรื่องตราบเท่าที่เด็กยังคงความสนใจ
- ตามเอาการตอบสนองจากเด็กให้ได้
- เล่นแบบถึงเนื้อถึงตัวเพื่อความสนุกสนาน เช่น จักกะจี้ ปูไต่ จับมือแล้วกระโดดด้วยกัน วิ่งไล่จับ
- ใช้ของเล่นที่น่าสนใจ กระตุ้นระบบประสาทสัมผัส ของเล่นที่มีแสง สี หรือ เสียง เอามาเล่นในเชิงเหตุและผล เช่น “หายแวบ กลับมาแล้ว” กรู้งกริ่งไกลถึงพุงแล้ว ไกลแล้ว
- เล่นเกมเด็กทารก เช่น “จ๊ะเอ๋” “จับได้แล้ว”
- ไม่ขัดจังหวะความสนุกสนานของเด็ก
- ใช้น้ำเสียง สีหน้า ท่าทาง แสดงอารมณ์ให้ชัดเจน
- ยอมรับอารมณ์ด้านลบ เท่าเทียมกับอารมณ์ด้านบวก
- ช่วยปลดปล่อยอารมณ์ เมื่อเด็กคับข้องใจ จากอารมณ์และความรู้สึกต่างๆ เช่น เจ็บปวด คิดถึง ก้าวร้าว กลัว โดยใช้น้ำเสียง สีหน้า และท่าทางเป็นสำคัญ

